

Goigs de Sant Salvador d'Espoia

La Torre de Claramunt

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Vilanova d'Espoia (08789 Vilanova d'Espoia)
Emplaçament Església de Sant Salvador d'Espoia
Alçada: 430

Coordenades:

Latitud: 41.51599
Longitud: 1.65399
UTM Est (X): 387685
UTM Nord (Y): 4596914

Classificació

Número de fitxa 08286-107
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XV-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Sant Salvador d'Espoia](#)

[Fons documental de l'Arxiu Parroquial de Sant Salvador d'Espoia](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 12/09/2013 - 02:00

Descripció

El dia de la festivitat de Sant Salvador, a l'acabar la celebració religiosa acostumen a cantar-se els goigs del sant patró: GOIGS A LLAOR DEL MISTERI DE LA TRANSFIGURACIÓ DEL SENYOR JESÚS NOMENAT SANT SALVADOR. Titular de l'església de l'aldea Vilanova d'Espoia ENTRADA Per la transfiguració/Pel misteri d'un gran dia/Us lloem plens d'alegria/Jesucrist, nostre Senyor. La muntanya del Tabor/contemplà la meravella/en el cel florí una estrella/i ara és el nostre amor/que amb molt gran devoció/fa record d'aquell gran dia. De molts anys sou venerat/dia i nit a la capella/un tresor, una poncella; /Vós ací ens haveu parlat/en el cor, Sant Salvador, /sou el sol que refluigí/ Amarades de suors/contempleu les terres magres/però els fruits no són pas agres/sou Vós qui els doneu sabors/ Oh el pa que Déu ens do/ bon Jesús: l'Euaristia/ Terreretes, el mallol/ arplecs de sembradura/ Oh Bon Déu, la vida és dura/ tant si plou com si fa sol: /si el pecat no ens engunia/ el conrau es fa millor Es vostra divina mà/ qui ens mena com un pare/amb l'amor que té la mare/que no ens pot abandonar: / bo i sentint fe i coratgia/ res del món no ens farà port/ Llibereu-nos del pecat/ de l'angoixa i de la pena/ puix, és dura la cadena/ que duu sempre el condemnat:/ quin turment i melangia/ és sentir-se pecador/ Perquè Vos ens espereu/ ens deleix l'esglesiola/ mig tancada i tota sola/ en ser el camí. Vós ens, guaitau/ a capvespre, al ser mig dia, /en tocar l'oracio. I clavau així a la creu/ no podreu pas abraçar-nos/ però sí, podreu parlar-nos/ oírem la vostra veu./ Vostra creu és llum i guia/ i Vós sou nostre pastor. Si guaitar el vol d'un ocell/ en el camp quin goig ens dóna/ canta prop, o un tret de fons, /a un sembrat de crespinel, /quin conçol al cel, un dia/ us veurem ple de claror/ Us lloem plens d'alegria/ Jesucrist, nostre Senyor/ TORNADA Per la transfiguració/ cel i terra s'enfloria: /amb els àngels nit i dia/ lloem Déu, el Salvador/

Història

L'origen dels goigs ve determinat per l'existència, des del segle XII, de cants litúrgics llatins destinats a lloar els goigs terrenals de la Mare de Déu. Per tal de popularitzar aquests cants, es traduïren als diversos idiomes romànics al segle XIV. Els goigs més antics de Catalunya s'han recollit al segle XIV. Un dels més famosos i també més antics és la Ballada dels goigs de nostra dona, en català vulgar, que era cantat i ballat pels pelegrins de Montserrat i recollit al llibre Vermell. Des del segle XV es passà a lloar advocacions marianes concretes, i posteriorment, els sants i Jesucrist. I des del segle XVI s'imprimiren i divulgaren per les esglésies, santuaris i ermites arreu dels Països Catalans. Aquests goigs es canten a l'església parroquial de Sant Salvador d'Espoia el dia de la festivitat de Sant Salvador, tot i que aquests darrers anys el costum no s'ha seguit de manera habitual.

Bibliografia

RIBA GABARRÓ, J. (1988) "La Torre de Claramunt" a Història de l'Anoia. Vol I. Ed. Parcir. Manresa. pàg 297-319.